

3. Tilkendegivelse fra skatteministeren

Skatteministeren har over for udvalget oplyst følgende:

»Samtidig med lovforslagets fremsættelse er 2 forskere kommet med en ny undersøgelse om udbredelsen af aktieoptioner – baseret på 200-250 børsnoterede selskaber. Regeringen har noteret sig undersøgelsen.

Den nævnte undersøgelse tyder på, at udbredelsen af aktieoptioner de sidste år har været større, end der er forudsat i provenuskønnet i lovforslaget.

Der har de sidste år været store svingninger i omfanget af options aflønning. Det viser undersøgelsen. For tiden præges de finansielle markeder også af usikkerhed. Efter regeringens opfattelse er det derfor meget usikkert, hvilket niveau ordningerne vil have de kommende år, herunder værdien af udnyttede aktieoptioner. Det kan ikke udelukkes, at de nye regler kan blive dyrere end skønnet i lovforslaget.

Regeringen vil på den baggrund nøje overvåge, hvorledes de nye regler virker, herunder især om omfanget bliver utilsigtet stort. Såfremt det måtte vise sig at være tilfældet, vil regeringen tage de nødvendige konsekvenser.«

4. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (V, DF, KF og KRF) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* i udvalget (S, SF og RV) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme hverken for eller imod de stillede ændringsforslag.

Socialdemokratiets medlemmer af udvalget bemærker, at Socialdemokratiet vil stemme imod forslaget ved 3. behandling.

Det skyldes, at regeringen med dette forslag endnu engang skaber større ulighed, mere bureaukrati og flere tilfældigheder i det danske skattesystem. Med forslaget åbnes uanede muligheder for at ombytte lønindkomst med aktieindkomst, som i en lang række tilfælde beskattes væsentligt lavere end en lønindkomst – også når der tages hensyn til, at virksomhederne mister fradragsretten. Hvordan aktieindkomsten bliver beskattet, afhænger af en række tilfældigheder og en række valg hos den enkelte. Mulighederne ligger inden for et interval, fra at være helt skat-

tefri til at blive beskattet med 59 pct. som positiv nettokapitalindkomst. Derfor var det også etentydigt råd fra de fire sagkyndige, som stillede sig til rådighed for en høring om forslaget, at den rigtige lovgivnings rækkefølge måtte være først at gennemføre en reform af aktieindkomstbeskatningen. Det forhindrer regeringen sig selv i at gennemføre med sit skattestop, som også her virker lammende i forhold til at gennemføre fornuftige og samfundsgavnlige reformer.

Der er stor usikkerhed og stor uenighed om de provenumæssige konsekvenser af forslaget. Denne usikkerhed har også bredt sig til ministeren, der forsøger en helgardering med sin »tilkendegivelse«, som er optrykt i betænkningen under pkt. 3. Der er dog ingen usikkerhed om, at der med vedtagelse af forslaget åbnes meget betydelige muligheder for, at højtlønnede med ansættelse i private selskaber kan ombytte højtskattet løn til væsentligt lavere beskattet aktieindkomst. Erfaringerne fra tidligere viser, at den form for muligheder over en årrække vil blive benyttet og kan få et meget stort omfang med uoverskuelige provenumæssige konsekvenser til følge.

Der var derimod ingen uenighed hos de fire sagkyndige i høringen om, at forslaget er rettet mod de højtlønnede i private virksomheder. Som professor Ole Bjørn udtrykte det under høringen: »Specielt i forhold til højtlønnede indfører man altså nogle regler, som står til rådighed for dem, men som ikke står til rådighed for andre.«

De andre, som reglerne ikke står til rådighed for, er alle de ansatte i den offentlige sektor og alle de, der er ansat i personligt drevne virksomheder. Derudover er reglerne uinteressante og vil som hovedregel ikke blive tilbudt alle de lønmodtagere, som ikke tilhører gruppen af højtlønnede.

Det svarer helt til den skattepolitiske linje, som regeringen konsekvent har fulgt siden sin tiltræden: De lavtlønnede kan få alle regeringens festtaler, men alle de reelle skattelettelser bevilges de højestlønnede. Den lavtlønnede kan få en lettelse på 125 kr. om måneden, som skal betales gennem højere brugerbetaling og ringere offentlig service. Derimod er forslaget her et tagselv-bord for højtlønnede, som kan opnå skattebesparelser af en helt anden karakter.

Dertil kommer, at forslaget er et brud på princippet om, at en aflønning skal beskattes som